advokatnævnet

DATO: 27.10.2025 **Sagsnr.2025-25**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [by 1].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede], der repræsenterede ham i en arbejdsretlig tvist, har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have indleveret en ankestævning korrekt, ved derefter at udvise passivitet, da anken var blevet afvist, samt ved at have forsøgt at presse [klager] til at indgå et forlig.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 3. januar 2025 og udvidet den 11. juni 2025.

Sagsfremstilling:

[Indklagede] repræsenterede bl.a. [klager] og dennes virksomhed, [virksomhed A], i en arbejdsretlig sag ved Retten i [by 2]. Ved dom afsagt af Retten i [by 2] den 22. december 2023 blev [klager] og [virksomhed A] dømt til at betale 94.510 kr. til en tidligere medarbejder.

Efter domsafsigelsen den 22. december 2023 blev [klager] og [indklagede] enige om at anke sagen.

Ved e-mail af 8. januar 2024 til [indklagede] skrev [klager], at han havde fundet yderligere vidner, som kunne støtte ankesagen.

[Indklagede] udarbejdede den 12. januar 2024 en ankestævning. En sekretær på [indklagede]s kontor indlæste ankestævningen på retssagsportalen samme dag. Ved en fejl blev sagen ikke appelleret på retssagsportalen via "Opret appel"-funktionen på byretssagen. I stedet blev der oprettet en ny sag, hvor appellanten oprettedes som sagsøger og appelindstævnte som sagsøgte. Som konsekvens af denne fejlagtige oprettelse blev den nye sag oprettet ved Retten i [by 3], idet appelindstævnte havde værneting ved Retten i [by 3].

Samtidig med sagens oprettelse og indlæsning af ankestævning på retssagsportalen blev der sendt kopi af ankestævningen til modpartens advokat.

Retten i [by 3] foretog sig ikke noget i anledning af sagsanlægget. Efter ankefristens udløb den 19. januar 2024 blev sekretæren, som havde indlæst ankestævningen, opmærksom på fejlen. Hun rettede herefter henvendelse til Retten i [by 3] for at spørge, hvorledes man skulle forholde sig.

Forespørgslen fra sekretæren blev af Retten i [by 3] fejlagtigt opfattet som en anmodning om, at sagen blev hævet, hvorefter Retten i [by 3] hævede den fejlagtigt anlagte sag den 25. januar 2024.

Korrekt anke skete herefter den 26. januar 2024 via "Opret appel"-funktionen på retssagsportalen.

Ved brev af 14. februar 2024 til [landsret] anmodede [indklagede] om, at sagen undtagelsesvis blev fremmet til realitetsbehandling på trods af, at korrekt indlæsning af ankestævning først var sket efter ankefristens udløb. [Indklagede] gjorde i den forbindelse bl.a. gældende, at såfremt Retten i [by 3] straks havde reageret på den åbenlyse fejl, ville fejlen være opdaget i god tid inden ankefristens udløb, så korrekt anke kunne have været gennemført.

Den 23. februar 2024 afviste [landsret] at fremme ankesagen med henvisning til, at ankefristen var overskredet.

[Klager] har oplyst, at [indklagede] kontaktede ham telefonisk den 12. marts 2024 og fortalte, at ankestævningen ved en fejl ikke var blevet indleveret korrekt. [Klager] anmodede under samtalen om at få uddybet forløbet på skrift.

[Klager] modtog ikke en redegørelse, men den 22. marts 2024 modtog han efter det

oplyste en e-mail fra receptionisten hos [indklagede], som opsummerede en korrespondance mellem [indklagede] og modpartens advokat. Af denne fremgik det, at [indklagede] havde anmeldt sagen til sit ansvarsforsikringsselskab.

Ved faktura af samme dato, den 22. marts 2024, til [klager] opkrævede [indklagede] et salær på 35.000 kr. ekskl. moms.

Den 22. marts 2024 blev der sendt en domsrykker fra [fagforening A] som repræsentant for den tidligere medarbejder til [klager].

Det fremgår af en e-mail af 5. april 2024 til [indklagede] fra dennes ansvarsforsikringsselskab, at selskabet bekræftede modtagelsen af en anmeldelse den 26. marts 2024. Selskabet anmodede bl.a. om at få oplyst, om [klager] havde rettet et skriftligt krav om erstatning mod [indklagede].

Den 6. maj 2024 indleverede [fagforening A] en konkursbegæring mod [klager] og [virksomhed A] til skifteretten.

Ved e-mail af samme dato til [fagforening A] oplyste [indklagede], at sagen var anmeldt over for hans forsikringsselskab, og han anmodede på den baggrund om, at sagen blev sat i bero på forsikringsselskabets behandling af den anmeldte skade.

Den 6. maj 2024 fremsendte [indklagede] en kopi af skadeanmeldelsen til [klager].

Ved e-mail af 14. maj 2024 til [indklagede] skrev ansvarsforsikringsselskabet bl.a. følgende:

> *"Det er klienten, der skal løfte bevisbyrden for og dokumentere, at samtlige de erstatningsretlige betingelser er opfyldte. Din tidligere klient skal således rejse et krav mod dig og redegøre herfor. Jeg hører gerne, om du ønsker, at [forsikringsselskab a] anmoder din tidligere klient om at fremsende en redegørelse med deres opfattelse af sagen?*
>
> *På baggrund af det tilsendte materiale er det [forsikringsselskab A]s vurdering, at din tidligere klient ikke ville have fået medhold i sagen ved landsretten, hvorfor din tidligere klient ikke på det foreliggende grundlag ses at have lidt et erstatningsretligt relevant tab."*

Det fremgår ikke af sagen, om [indklagede] har besvaret denne henvendelse eller

orienteret [klager] om forsikringsselskabets tilbagemelding.

Den 10. juni 2024 havde [indklagede] og [klager] en e-mailkorrespondance om, hvem der skulle kontaktes for at afværge konkursen.

Ved e-mail af 10. juni 2024 til [indklagede] opgjorde modpartens advokat det samlede skyldige beløb til 149.185,93 kr., som skulle indbetales inden den 13. juni 2024, for at konkursbegæringen kunne trækkes tilbage.

Efter det oplyste indbetalte [klager] det fulde skyldige beløb, og konkursen blev afværget.

Efter indgivelsen af klagen til Advokatnævnet i januar 2025 blev der afholdt et møde mellem [klager] og [indklagede] på dennes kontor, hvor sagen efter det oplyste blev forsøgt løst forligsmæssigt. Mødet endte forgæves.

Den 25. marts og 3. og 7. april 2025 kontaktede [indklagede]s kollega, [advokat A], [klager] med anmodning om at drøfte muligheden for forlig mundtligt. Der var endvidere flere telefonsamtaler mellem parterne.

Ved e-mail af 6. april 2025 til [advokat A] skrev [klager] bl.a. følgende:

> *"Mit seneste møde med [indklagede] var præcis så koldt og kynisk, som jeg havde forventet. Han brugte tiden på at fralægge sig ansvaret og forklare, at det ikke var sikkert, at sagen ville falde ud til min fordel. Desuden udnyttede han situationen til at antyde, at han stadig kunne sende mig en ekstra regning for de timer, der tidligere var blevet streget på grund af det alvorlige svigt. Derved tilsidesatte han endnu en gang god advokatskik og viste ingen hensyn til de alvorlige konsekvenser, det har haft for mig.*
>
> *Jeg oplevede heller ingen forståelse eller anerkendelse af det chok eller psykiske belastninger, jeg stadig lever med som følge af hans håndtering af sagen. Til sidst blev det tydeligt, at [indklagede] udelukkende havde inviteret mig for at fralægge sig ethvert ansvar og få mig til at trække min klage tilbage. Derfor rejste jeg mig og gik i vrede!"*

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have indleveret ankestævningen korrekt, ved derefter at udvise passivitet, da anken var blevet afvist, samt ved at have forsøgt at presse [klager] til at indgå et forlig.

[Klager] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at han den 12. marts 2024 blev orienteret om, at ankestævningen ved en fejl ikke var blevet indleveret korrekt via retssagsportalen. [indklagede]s og forsikringsselskabets passivitet førte til, at modpartens advokat indleverede en konkursbegæring mod [klager] og virksomheden til skifteretten. [Klager] forsøgte desperat at få hjælp fra [indklagede], men måtte konstatere, at der ikke var noget at stille op. [Klager] måtte betale 150.000 kr. i samlede omkostninger for at undgå konkursbegæring. Advokatfirmaet påtog sig intet ansvar, og [klager] stod helt alene i sagen og anede ikke, hvad han skulle stille op.

[Klager] har endvidere gjort gældende, at han efter sin klage til Advokatnævnet blev indkaldt til møde på [indklagede]s kontor. Mødet forløb ikke konstruktivt, da der ikke kunne findes en løsning. [Indklagede] mindede ham desuden om, at han stadig kunne kræve betaling af sit salær – på trods af, at han tidligere havde givet tilsagn om, at der ikke ville blive fremsendt en regning grundet den begåede fejl. Herefter blev [klager] kontaktet af [advokat A]. Han blev telefonisk tilbudt 10.000 kr., samt at regningen for [indklagede]s arbejde ville blive "streget over" mod, at han trak sin klage tilbage. [Advokat A] ville ikke sende forslaget på skrift. [Klager] oplevede forløbet som grænseoverskridende og uprofessionelt.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at ankestævning ikke blev indleveret korrekt på grund af en ekspeditionsfejl på kontoret. Efter at dette blev opdaget, forsøgte [indklagede] at få sagen admitteret af [landsret], som dog afviste at fremme ankesagen. Efter at have korresponderet med modparten om henstand anmeldtes sagen til [indklagede]s ansvarsforsikringsselskab, som afviste at yde erstatning med henvisning til, at sagen måtte forventes at have fået samme udfald ved landsretten, hvis den havde været anket rettidigt. Der blev fra modpartens side indgivet konkursbegæring for at inddrive domsbeløbet, og under hele forløbet frem til, at begæringen tilbagekaldtes, efter at betaling havde fundet sted, bistod [indklagede] [klager]. Det kan således

erkendes, at der fejlagtigt ikke blev anket, men ikke, at [indklagede] skulle have overladt [klager] til sig selv og ikke bistået ham.

[Indklagede] har endvidere anført, at han forsøgte at løse sagen forligsmæssigt ved et møde med [klager], men at [klager] afviste dialogen grundet stor frustration over den manglende anke. [Indklagede] beklagede på mødet endnu en gang fejlen og forklarede, at der var gjort alt for at få anken behandlet, uden omkostninger for [klager], og at salæret for byretssagen ikke blev fastholdt, selvom dette ville have været muligt. Da det var indtrykket, at [klager] havde rettet sin vrede mod [indklagede] personligt, bad han [advokat A] om at tage kontakt. [Advokat A] havde en positiv samtale med [klager] og fremsatte et forslag om forlig. [Klager] blev i den forbindelse lovet, at hvis dette forligsbeløb kunne være interessant, ville [advokat A] sende en e-mail herom. Forligsbeløbet blev dog helt kategorisk afvist af [klager]. Der blev derfor ikke sendt en e-mail, da de telefonisk aftalte, at der ikke var mere at kommunikere om. [Klager] er ikke blevet presset, og samtalerne forløb meget roligt og positivt.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

For så vidt angår den del af klagen, som vedrører forligsforhandlinger efter klagens indgivelse, finder Advokatnævnet, at parterne er uenige om en række faktiske forhold, herunder om hvordan møder og telefonsamtaler er forløbet, og om en eventuel betaling af [indklagede]s salær indgik som vilkår i forligsforslaget. En stillingtagen hertil forudsætter en bevisførelse, som ikke er egnet til at finde sted for nævnet. Advokatnævnet afviser på den baggrund denne del af klagen.

Reglen om, at Advokatnævnet kan afvise sager, der efter deres beskaffenhed ikke kan påkendes af nævnet, står i § 10, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 1630 af 19. december 2024 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der

stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder det godtgjort, at den fejlagtigt anlagte ankesag beroede på en ekspeditionsfejl på [indklagede]s kontor og således ikke udgør en tilsidesættelse af god advokatskik.

Advokatnævnet lægger til grund, at [indklagede] blev bekendt med, at ankesagen var anlagt forkert, mellem den 20. og 25. januar 2024. [Landsret] afviste ankesagen ved dom af 23. februar 2024.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] ikke i behørigt omfang har varetaget [klagers] interesser efter ankesagens afvisning. Nævnet har herved bl.a. lagt vægt på, at [indklagede] først den 12. marts 2024 orienterede [klager] om, at ankesagen var afvist, og først den 6. maj 2024 sendte kopi af sin anmeldelse af skaden til forsikringsselskabet til [klager]. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at det fremgår af forsikringsselskabets e-mail af 14. maj 2024, at forsikringsselskabet alene er fremkommet med en foreløbig vurdering af kravet, og at selskabet i den forbindelse anmodede om, at [klager] selv fremsatte et skriftligt krav. Denne opfordring ses ikke at være videreformidlet til [klager].

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Konklusion:

Sammenfattende finder Advokatnævnet, at [indklagede] i det ovenfor anførte omfang har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

[…]. Da der i den foreliggende sag er tale om et andengangstilfælde, pålægger Advokatnævnet herefter i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 20.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

En del af klagen afvises, og i øvrigt pålægges [indklagede] en bøde til statskassen på 20.000 kr.

På nævnets vegne

Ole Hasselgaard